

1874-06-05

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

General comment:
Gengivet i: H. Ditzel: "En Kunstner i
svøb", Skovgaard Museets
Forlag, 1971, s. 36-38
Kommentarer i margin står i || på den
pågældende side, dog er
kommentaren som fortsætter fra side
4 foroven på side 3 og ned langs
kanten, transskriberet på side 4.

Sender's location:
Viborg

Mentioned people:
Gottlieb Bruun
Magdalene Sørena Bruun
Sofie Hjort
Gitte Høyen
Carl Ploug
Sofie Rønne
J.F. Schouw
Niels Skovgaard
Henrik Gottlieb Swane
Julie Anette Swane
Jørgen Swane
Magdalene Johanne Marie Swane
Peder Daniel Swane
Reinholdine Swane

Archive:
Mappe 9 nr. 34

TRANSCRIPTION

Viborg 5 Juni 1874.

|selve korstenen er for lille|

Kjære Fader!¹

Tak for brevet, det glæder mig, at du nu selv kan skrive til mig, og at du tænker at tage på landet, om nogen tid det har du vist godt af. Nu skal du få at hvide hvad jeg har taget mig til siden jeg sidst skrev, om arbejdet vil jeg nu ikke skrive, da det endnu er den kedelige del vi er ved, nemlig ponktsningen og inddelingen. Søndag morgen, da jeg klædte mig på, så jeg en spurv, på taget ud for mit vindu, sidde og kvidre så gyseligt ivrigt, og da jeg skulde se mig for, var det af en lille ugle, af den mindste slaks vi har her i danmark, af dem på et kvarters størelse, der havde sat sig i skorstensrøret, og med stor ro sad og snarrede rundt for vinden, jeg tegnede den, men da jeg vilde kalde på Fru Hjort, fløj den. I Lørdags, var jeg forresten ope at se Bestefaders hus, det ligger i samme gade, som jeg bor, nemlig

●2●

|Side 2| |Til P.C.S. 5 juni 74.|

St. Mogensgade og (ja det er også ja vel egentlig rettere Nytorvsgyde, da porten er på den side, og det er den eneste indgang til vores hus) er et lyserødt sted, det eneste i gaden, med karnapvindue det ser omtrent saledes ud. Jeg havde nær kommet til at bo i det, thi Fru Hjort² Bode i det, til Oktober sidste år. Søndag formiddag gik jeg ned til Banegården, men der var ingen Fru Højen, hvorfor jeg gik hjem tog min malerkasse, marscherede ud, på den nordlige side af Viborg sø, ledte og ledte, fandt endelig et nogenlunde godt sted, og, malte eller rettere begyndte, for jeg blev ikke færdig, midt første studi herovre, med Oliefarver, det kan måske blive, ikke så tosset, og ser således ud. Det gik naturligvis sløjt, og prop fuldt af sand fik jeg det, men det gjorde i grunden ganske godt, da det nemlig var sand jeg malte.

●3●

Se siste side). Før jeg gik i heden at male, havde forresten de to ældste Frøkner Svane været her, og indbudt |Fru Hjort og| mig til aften, stop lidt, medens vi er her, kan i få registret på Familien Svane, hvis i ikke ved det. Der er først Hr. og Fru Svane, så to sønner, jeg ikke har set, den ene er landmand, formodenligt den ældste, den anden er Soldat, dernes tre døttre, den ældste heder vist Julie, den andens navn kan jeg ikke huske, det er sådan mere kunstigt, og så en lille pige som naturligvis hedder Magdalene, og så en Frøken Kok, noget ældre, vist omkring trediv. Kl 7. gik vi altså derhen, traf Bispens der, Hr. Brun fra Asmild, fra hvem jeg skal

hilse dig, og et par andre. Nå, da vi havde drukket te, stak de unge af til et salong bald der var, jeg så i en mape med aldt muligt, tillige med en forresten ikke gammel Frøken Loup, (således staves formodentlig Bispens navn), og Bispens broder en forhenværende Apoteker. Så gik vi hjem og sov. Mandag, kom Fru Højen, men jeg så hende ikke videre, da det var i middags stunden,

●4●

[side 4]

og skøndt jeg skyndte mig aldt hvad jeg kunde var de dog færdige, (nemlig hun, Plougs og Svanes) med kirken, og ovre i Storks lille tegne kontor, da vi havde talt lidt sammen, gik de, og da de ikke bad mig gå med, gik jeg naturligvis på arbejde, og det var vel også det rigtigste. Tirsdag gik jeg over og begyndte at tegne byen fra Asmild, det var en overordentlig dejlig aften, så stille mildt fint skønt lidt violetlig skyet, Oldenborrene begyndte at sværme og mykkene virvlede rundt over vandet. Torsdag besøgte jeg svanes, og spillede Krokket. For resten består vores husbeboere i vor lejlighed, af Fru Hjort, Hr. Hindberg, og en lille dreng, som vist heder Hjort. Jeg omgås dem jus ikke vidre, da jeg arbejder, men de ere meget venlige. Jeg står op Kl 6. drikker Kaffe sammen med Fru Hjort, går på arbejde 6 ½, går til middag 12. spiser sommetider ene sommetider med de andre, efter bordet læser jeg, eller tegner min venstre hånd, Kl 1 ½ på arbejde igen, så hjem 6 ½ - 7 drikker te, gå ud, eller i seng.

I skal nok en andengang få en tydeligere plan.

Hils alle din

Kim

God bedring

[Domkirken – Kontoret – Sove – Spise – Daglig – Køkn – Hindberg – Mit]

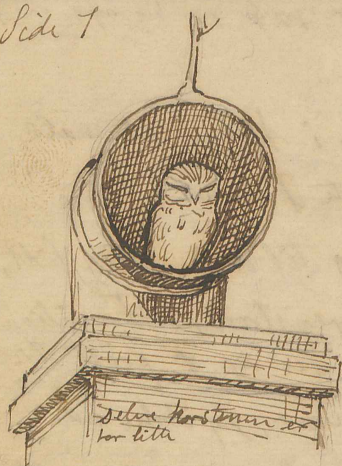
[Har Tante Ane fået Kordet, kan Niels komme op om Morgen.

[Undskyld den dårlige skrift men da det slog sluder med siderne og pladsen, blev jeg ked af det, neste gang skal jeg nog gjøre mig umage, skriv til mig om det ikke er den 11 Juli det er Frøken Rønnes fødselsdag]

¹ Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

² Enkefru Sofie Hjort (1842-1926)

Viborg i Juni 1874.

Kjære Fader!

Tak for brevet, det glæder
 mig, at du nu selv kan
 skrive til mig, og at du tænker
 at tage på landet, om nogen
 tid det har du vist godt af.

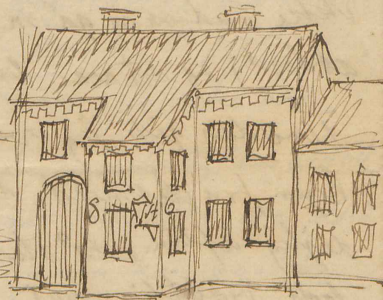
Wu skal du få at hvide hvad jeg har taget
 mig til siden jeg sidst skrev, om arbejdet vil jeg
 nu ikke skrive, da det endnu er den kedde-
 lige del vi er ved, nemlig punktsettingen og
 inddelingen, Søndag morgen, da jeg klædte mig
 på, så jeg en spurv, på taget ud for mit vindue,
 sidde og kvadre så gyseligt inrikt, og da jeg
 skulde se mig for, var det af en lilla ugle,
 at den mindst slægt vi har her i Danmark,
 at hun på et kvarters stivelse, der havde sat
 sig i skorstens røret, og med stor ro sad og
 snarrede rundt for vinden, jeg tegnede den,
 men da jeg vilde kalde på Fra Hjort, fløj den.
 I Lørdags, var jeg forresten om at se Bestefaders
 hus, det ligger i samme gade, som jeg bor, nemlig

De sidste side). For jeg gik i hæder at male,
 havde forresten de to ældste Frøkenne Brøns
 været her, og indbød mig til aften, men lidt,
 medens vi er her, hen i på registreret på Familien
 Brøns, her i ikke ved dit. Der er først Hr.
 og Fru Brøns, så to sønner, jeg ikke her
 set, den ene er Landmand, formodentlig den ældste,
 den anden er Soldat, dernæst tre døtre, den ældste
 heter vist Julie, den anden navn kan jeg ikke
 huske, det er søster mere kunstigt, og så en lille
 pige som naturligvis hedder Magdalene, og så
 en Frøken Høst, meget ældre, vist omkring tredive.
 Til 7. gik vi altså derhen, trak Bispeens her,
 Hr. Brøn fra Rosmild, fra hvem jeg skal hilse dig,
 og et par andre. Når de vi havde drøbet
 te, stak de unge af til et salong balle der var,
 jeg så en masse med aldt muligt, tillige med en
 forresten ikke gammel Frøken Loup, hvilket
 staves formodentlig Bispeens navn, og Bispeens bror
 en færdigværende skulptør. Så gik vi hjem og
 sov. Mandag, kom Fru Høst, men jeg så hende
 ikke videre, da det var i middagstiden,
 og skriftlig mig eldt hvad jeg kunde
 var de dog færdige, (venlig hilsen. Pløgs og hørte) med
 kærhen. og var i Storkes alle tegn kærte, da vi
 havde talt lidt sammen, gik de, og da de
 ikke bad mig gå med, gik jeg naturligvis på
 arbejde, og det var vel også det rigtige.
 Tirsdag gik jeg over og begyndte at tegne
 Røgen fra Rosmild, det var en overordentlig
 dejlig aften, så stille midt i det skit
 lidt riablig skit, Oldenborgerne begyndte at
 møde og mykterne virkede rundt over
 vandet. Tirsdag besøgte jeg svantes, og spillede
 Kardskabet. Forresten hedder den vores hus, helse
 i vor lejlighed, af Fru Hjort, Hr. Hindberg,
 og en lille dræng, som vist hedder Hjort. Jeg sang
 dem just ikke videre, da jeg arbejdede, men de
 var meget venlige. Jeg står op kl 6, drøveler
 klæde sammen med Fru Hjort, går på arbejde kl 7,
 går til middag kl 12. spiser sommetiden ene
 sammen med de andre, efter lodet laver jeg, eller
 tegner min venstre hånd, kl 1½ på arbejde igen, så
 kl 6½ - 7 drøveler på, går ud, eller i seng.
 I skul nok en
 andengang få en
 tegning af den
 Hils alle der
 God Natt bedrøvet.

Side 2 til P.B.S. 5 Juni 74.

SKOVGAARD-MUSEET
Maler 9 Nr. 34

St. Mogensgade og (ja det er også ja vel egentlig
rettere Nytorvs gade, da porten er på den side,
og det er den eneste indgang til vores hus) er et
lysnødt sted, det eneste i gaden, med karnavsind.
det ser omtrent således ud.
Jeg havde nær kommet til at
bo i det, thi Fru Hjort

Bode i det, til Oktober sidste
år. Søndag formiddag fik
jeg ned til Rønegården,
men der var ingen Fru Højn, hvorfor jeg
gik hjem tog min malerkasse, marscherede ad,
på den nordlige side af V. borg så, lette og
ledte, fandt endelig et nogenlunde godt
sted, og, malte eller rettere begynte, for jeg blev
ikke færdig, midt første studi' herovre,
med Oliefarver, det kan måske blive, ikke
så tosset, og ser således ud.

Det gik naturligt nok, og
prøv fuldt af sand
fik jeg det, men det gik
i grunden ganske godt,
da det nemlig var sand
jeg malte.

